

ZINGEN IN DE NACHT

Te dier ure verheugde Zich Jezus in de geest. Lukas 10:21

De Heiland was een Man van smarten, maar iedere bedachtzame geest heeft ontdekt dat Hij ten diepste in Zijn ziel een onuitputtelijke schat van zuivere, hemelse vreugde bezat. Van heel het menselijke geslacht was er nooit een mens die zo'n diepe, zuivere, blijvende vrede kende dan onze Heere Jezus Christus. 'Hij was gezalfd met olie der vreugde boven Zijn medegenoten.' Uit de aard der zaak moet Zijn grote weldadigheid Hem de diepst mogelijke blijdschap verschaft hebben, want weldadigheid is blijdschap. Er waren een aantal opmerkelijke tijdstippen waarbij die vreugde openbaar kwam. 'Te dier ure verheugde Zich Jezus in de geest, en zeide: Ik dank U, Vader! Heere des hemels en der aarde.' Christus kon zingen, hoewel het nacht was. Hoewel Zijn gelaat vervallen was en geen aardse blijdschap afstraalde, lichtte het soms op door een ongeëvenaarde glans van ongekende voldoening als Hij dacht aan de vergelding van het loon en kon Hij in het midden der gemeente Gods lof zingen. Hierin is de Heere Jezus het gezegende beeld van Zijn kerk op aarde. Van de kerk wordt verwacht dat zij nu, in overeenstemming met haar Heere, het doornige pad bewandelt; door veel verdrukkingen heen baant zij zich een weg naar de kroon. Het is haar taak het kruis te dragen en het is haar lot om veracht te worden en door de kinderen van haar moeder een vreemdeling gerekend te worden, maar toch kent de kerk een bron van diepe vreugde, waaruit niemand kan drinken dan alleen haar eigen kinderen.

